

## JARNÍ PRÁCE PŘED DOMEM

Co jara se nachodí a napadá do kostýmů!

A když už nemůže? Za korouhví sté věže sté  
ušmajdané slunce fixne se do korzetu větrné plačky,  
která do očí malířů nakulí dvě tři vlažné slzy.

Ti ožralejší estéti z nich pak čmárají nohama po  
rozbředlé ulici, že zbavovat se zbytků sněhu je něco  
jako lízat pudr z krku vyschlé bordelmamá, a to prý  
oni nezvládnou,

asi tak nějak bych slovy popsal ty lítostivé skici.

Ale nikoho nezajímají. Lidé mizí z oken, každý má  
své Nové Město po svém přečtené.

Co jara se nachodí a napadá do kostýmů!

A dojdou-li mu síly, k Hladové zdi lačné milence  
vyžene.